

Mishnah Shevu'ot, chapter 1**משנה שבועות פרק א**

(1) There are two oaths, which are [subdivided into] four [i.e., 1, I swear I shall.... 2, I swear I shall not.... 3, I swear I did.... 4, I swear I did not... (see Leviticus, 5:4)]. There are two

א שבועות שתיים שהן ארבע, ידיעות הטמאה שתיים שהן ארבע, יציאות השבת שתיים שהן ארבע, מראות נגעים שהם ארבעה: **ב** כל שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה

cases concerning the discovery of having [unconsciously] sinned through impurity, which are four [i.e., 1, the impure who forgot his impurity and ate consecrated food, 2, or entered the Sanctuary, 3, he forgot that the impure are forbidden to eat consecrated food, 4, or enter the Sanctuary (see *ibid.* verse 3-4)]. There are two types of carrying [prohibited] on the Sabbath, which are four [i.e., 1, standing in public domain and withdrawing an object from a private domain, 2, standing in private domain and handing out an object to a public domain, 3, standing in private domain and withdrawing an object from a public domain, 4, standing in public domain and handing into a private domain (see *Shabbat*, 96b)]. There are two shades of leprous afflictions, which are four, [i.e., 1, white like snow, 2, like white wool, 3, like white plaster, 4, as the membrane of an egg (see *Leviticus*, 13:2)].

(2) Every [instance regarding entering the Temple compound, or consuming of consecrated food, while in a state of defilement] in which there is knowledge [of the impurity] at the beginning and knowledge at the end, but which was unknown

רבנו עובדיה מברטנורא

א שבועות שתיים. כתיבי בקרא בהדיא (שם ה) או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להטיב. אוכל להטיב. לא אוכל להרע. שמענה את עצמו. והיה לכל דבר שהוא הן ולא להבא. דלהרע או להטיב להבא משמע: **שהן ארבע**. יש לרבות עוד שתיים אחרים דלא כתיבי. והן. הן ולא דלשעבר כמו אכלתי. ולא אכל. או לא אכלתי ואכל: **ידיעות הטומאה**. או נפש אשר תגע בכל דבר טמא (שם) האמור בויקרא אצל טומאת מקדש וקדשיו: **שתי**. כתיב בקרא דכתיב (ויקרא ה) ונעלם ממנו והוא טמא. משמע שנעלמה ממנו טומאה ועל ידי אותו העלם אכל בשר קודש. הרי אחת. או נכנס למקדש. הרי שתיים: **שהן ארבע**. יש לרבות עוד שנים חיובים אחרים העלם קודש. והעלם מקדש וזכור הוא את הטומאה: **יציאות השבת**. הוצאה מרשות היחיד לרשות הרבים ילפינן מקרא מן ויצו משה ויעבירו קול במחנה וגו' (שמות לז) לא תפיקו מרשות היחיד לרשות הרבים: **שתיים**. אחד לעומד בחוץ והושיט ידו לפניו ונטל החפץ והוציאו. ואחד לעומד בפנים ונטל החפץ ממקומו. והוציאו לחוץ: **שהן ארבע**. יש להוסיף עוד שתיים הדכנסה אף ע"ג דלא כתיבי. שכשם שהקפידה תורה מרשות לרשות בהוצאה כך הקפידה על ההכנסה. אחת לעומד בפניו. והוציאו ידו לחוץ ונטל חפץ והכניס. ואחת לעומד בחוץ ונטל חפץ ממקומו. והושיטו לפניו והניחו: **מראות נגעים שנים**. כתיבי בקרא (ויקרא יג) שאת ובהרת: **שהן ארבעה**. תולדה דשאת ותולדה דבהרת לא כתיבי בקרא בהדיא: **ב** שיש בה ידיעה בתחלה. אידיעת הטומאה קאי. ואידי דזוטרי מילייהו. מפרש להו בריש' והדר

in the middle [i.e., knowledge at the time of becoming defiled, but at the moment of eating consecrated food, or entering the Sanctuary, he forgot that he was defiled, or forgot that the food was consecrated, or forgot that he was entering the Temple domains,] requires an *oleh ve-yored*

[sliding-scale sacrifice — for one who can afford it, he brings a goat, or a lamb, as a *חטאת*, someone of less means would bring two turtledoves, or two young pigeons as a *חטאת העוף* and *עולת העוף*, and someone who is poor would bring a tenth of an *eifah* of flour as a *מנחת חוטא*]. If there is knowledge in the beginning, and there is no knowledge at the end, the goat of which the blood is offered inside [on Yom Kippur, in the inner sanctum] and Yom Kippur suspend [judgment], until he regains knowledge, and then he brings an *oleh ve-yored* [sacrifice].

(3) If [for example he was a child who was captured and he knew that he touched defiling matters but] there is no knowledge at the beginning [i.e., he had no inkling that there were defilement laws], but there is knowledge at the end, the [*mussaf*] goat that is offered outside [on the outer altar, on Yom Kippur] and Yom Kippur atone, as it is said: “Besides the sin-offering” (Numbers 29:11) [i.e., besides the sin-offering he-goat sprinkled in the inner chamber, thus] they are

רבנו עובדיה מברטנורא

מפרש שבועות דנפשי מלייהו. ויציאות ומראות. כל חדא וחדא. מפרשה במסכת דיד'. להכי לא פרשינהו בהאי מסכתא. ולא תנינהו הכא אלא משום דדמי להדדי בשתיים שהן ארבע: **ידיעה בתחלה**. שידע שנטמא: ו**ידיעה בסוף**. משאכל את הקדש בהעלם. או נכנס למקדש בהעלם ויצא. נודע לו שבטומאה אכל. או בטומאה נכנס: ו**העלם בינתיים**. כשאכל את הקדש נעלמה ממנו טומאה או קודש. או נכנס למקדש ונעלמה ממנו טומאה או מקדש: **הרי זה בעולה ויורד**. עולה לעשיר ויורד לעני. עשיר מביא חטאת בהמה. ועני חטאת העוף. ודל שבדלים. עשירית האיפה. והיא מנחת חוטא האמורה בכל מקום: **שעיר הנעשה בפני**. שעיר יום הכפורים שמביא מדמו לפנים: **תולה**. להגן עליו מן היסורין: **עד שיודע לו**. שאכל קדש בטומאה ויביא קרבן עולה ויורד: **ג אין בה ידיעה בתחלה**. שלא ידע בטומאה זו מימיו זה לא יבא לכלל קרבן עוד לעולם. שהרי אין קרבן בא אלא על שיש בה ידיעה בתחלה: **שעיר הנעשה בחוץ**. הקרב במזבח החיצון במוספין של יח"ב: ו**י"ה**. עצמו מכפר עם השעיר: **שנאמר בשעיר הנעשה בחוץ**. (במדבר כט) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים. וחטאת הכפורים הוא השעיר הנעשה בפני. והקישן הכתוב ללמדך שעל מה שזה מכפר זה מכפר. מה פנימי אינו בא אלא על דבר שיש בו ידיעה. ומאי נהו ידיעה בתחלה כדילפינן מקרא דכתיב לכל חטאתם דמשמע לאותם שיבואו לכלל חטאת כשתהיה להם ידיעה בסוף. ואי אפשר לבא לכלל חטאת אלא אם כן היתה לו ידיעה בתחלה. אף שעיר הנעשה בחוץ אינו מכפר

linked to each other so as to deduce that] it [i.e., the inner he-goat] atones for that which it [the outer he-goat] atones — just as the inside one atones only for something with knowledge [at the beginning], so too, the outside one atones only for something with knowledge [at the end].

(4) For something [i.e., an instance of Temple impurity] which had no knowledge at the beginning, nor at the end, the he-goats of the Festivals [regarding Pesah it states: “**And** one he-goat for a sin-offering to atone for you” (Numbers 28:22), regarding Shavuot it states: “One he-goat to atone for you” (ibid. v.30), and regarding the days of Sukkot it states: “**And** one he-goat for a sin-offering” (ibid. 29:16 ff.) and the he-goats [the sin-offerings] of *Roshei Hodashim* [i.e., New Moons] atone [the verse states: “And one he-goat for a sin-offering to the Lord” (ibid. 28:15), i.e., for a sin that only the Lord is aware off, the extra word **and** regarding the Festivals indicate that, it too, is for a sin that only the Lord is aware off]; the opinion of Rabbi Yehudah. Rabbi Shimon says: the he-goats of the Festivals alone atone, but not the he-goats of *Roshei Hodashim*. And for what do the he-goats of *Roshei Hodashim* atone? For the pure person who [unintentionally] ate defiled [sacrifices]. Rabbi Meir says: All the he-goats [of *musafim*, i.e., those of the Festivals and *Roshei Hodashim* and the outer he-goat of Yom Kippur] effect the same atonement, for the defilement of the Temple and its sacrifices [whether he had no knowledge only at the beginning, or had no knowledge also at the end, and for a pure person who

רבנו עובדיה מברטנורא

אלא על שיש בו ידיעה ומאי ניהו ידיעה בסוף ולא בתחלה דלא אתיא לכלל קרבן ומכפר זה כפר' גמורה בלא תליה: ד' **שעירי הרגלים**. בכל הרגלים נאמרו שעירי חטאת במוספין: **ושעירי ר"ח מכפרים**. דכתיב בשעיר ר"ח (שם כה) לחטאת לה' חטא שאין מכיר בו אלא ה'. שעיר זה יהא מכפר. והיינו שאין בו ידיעה לא בתחלה ולא בסוף ושעירי רגלים ילפינן משעיר ר"ח בהיקש דשעיר הוה מצי למכתב בכלהו רגלים וכתב ושעיר וא"ו מוסיף על ענין ראשון. להקיש שעל מה שזה מכפר אלו מכפרים: **כל השעירים כפרתן שוה**. כל שעירי המוספין בין שעירי רגלים. בין שעירי ר"ח. בין שעיר הנעשה בחוץ ביה"כ. כפרתן שוה שהם מכפרין בין על שאין בה ידיעה בתחילה ויש לה ידיעה בסוף. בין על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף. בין על טהור שאכל את הטמא. ונ"מ לטומאה שאירעה בין זו לזו. אבל שעיר הנעשה בפניו ביה"כ לא נחלקו עליו שהוא תולה על שיש בה ידיעה בתחלה

על מה שזה מכפר זה מכפר. מה הפנימי אינו מכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה, אף החיצון אינו מכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה: ד ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרים, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר, שעירי הרגלים מכפרין אכל לא שעירי ראשי חדשים. ועל מה שעירי ראשי חדשים מכפרין, על הטהור שאכל את הטמא. רבי מאיר אומר, כל השעירים כפרתן שוה על טמאת מקדש וקדשיו. היה רבי

unintentionally ate defiled sacrifices]. Rabbi Shimon would say: The he-goats of *Roshei Hodashim* atone for the pure person who ate the impure; and those of the Festivals atone for the one with no knowledge neither at the beginning nor at the end; and that of Yom Kippur atones for the one with no knowledge at the beginning, but with knowledge at the end. They [the Sages] said to him [Rabbi Shimon]: What is [the law], may one [he-goat] be offered in place of the other [i.e., if the he-goat designated for Festivals was lost and was later found in time for the offering of the New Moon]? He said to them, They may be offered. They said to him: Since their atonement is not equal, how can this sacrifice be offered for [instead of] the other? He said to them: They all come to atone for the impurity of the Temple and its sacrifices [and hence are similar to each other].

(5) Rabbi Shimon ben Yehudah says in his [Rabbi Shimon's] name: The he-goats of *Roshei Hodashim* atone for the pure person who [unintentionally] ate the impure. Those [he-goats] of the Festivals are superior to them, for they atone for the pure person who ate the impure, and [also] in the instance with no knowledge at the beginning or at the end; those of Yom Kippur are superior to them, for they atone for the pure person who ate the impure, and [also] in an instance of no knowledge at the beginning or at the end, and [also] in an instance of no knowledge in the beginning, but with knowledge at the end. They said to him:

רבנו עובדיה מברטנורא

ואין בה ידיעה בסוף כדאמרי: היה ר"ש אומר. האי דהדר נקט ליה משום דבעי למימר אמרו לו מהו שיקרבו זה בזה: מהו שיקרבו. אם אבד שעיר שהופרש ליוה"כ ונתכפרו באחר ונמצא זה ברגל או בר"ח. מהו שיקריב לשם שעירו של יום: אמרו לו הואיל ואין כפרתן שוה. ר"מ הוא דקאמר ליה לר' שמעון בשלמא אי אמרת בולן כפרתם שוה יקריב שהרי בולן כפרה אחת הן מכפרים. אלא לדידך זו שהופרשה לכפר על שאין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף. היאך יקרבו ברגל לכפר על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף. או בר"ח לכפר על הטהור שאכל את הטמא: לכפר על טומאת מקדש וקדשיו. וכיון דבזה שוין. אע"פ שכפרתן חלוקות יכול הוא ליקרב: ה משמו. של

שמעון אומר, שעירי ראשי חֲדָשִׁים מִכִּפְרֵין עַל הַטְּהוֹר שְׁאָכַל אֶת הַטְּמֵא, וְשֶׁל רְגָלִים מִכִּפְרֵין עַל שְׂאִין בְּהַ יְדִיעָה לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא בְּסוֹף, וְשֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכִּפֵּר עַל שְׂאִין בְּהַ יְדִיעָה בַתְּחִלָּה אֲבָל יֵשׁ בְּהַ יְדִיעָה בְּסוֹף. אָמְרוּ לוֹ, מַהוּ שִׁיקְרְבוּ זֶה בְּזֶה. אָמַר לָהֶם, יְקַרְבוּ. אָמְרוּ לוֹ, הוּאִיל וְאִין כְּפָרְתָן שׁוּה, הִיאֵךְ קָרְבִין זֶה בְּזֶה. אָמַר לָהֶן, בְּלֹן בְּאִין לְכַפֵּר עַל טְמֵאת מִקְדָּשׁ וְקִדְשָׁיו: הַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְהוּדָה אָמַר מִשְׁמוֹ, שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים מִכִּפְרֵין עַל הַטְּהוֹר שְׁאָכַל אֶת הַטְּמֵא. מוֹסִיף עֲלֵיהֶם שֶׁל רְגָלִים, שְׁמִכִּפְרֵין עַל הַטְּהוֹר שְׁאָכַל אֶת הַטְּמֵא וְעַל שְׂאִין בְּהַ יְדִיעָה לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא בְּסוֹף. מוֹסִיף עֲלֵיהֶם שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁהֵן מִכִּפְרֵין עַל הַטְּהוֹר שְׁאָכַל אֶת הַטְּמֵא, וְעַל שְׂאִין בְּהַ יְדִיעָה לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא בְּסוֹף, וְעַל שְׂאִין בְּהַ יְדִיעָה בַתְּחִלָּה אֲבָל יֵשׁ

What is [the law], may one [he-goat] be offered in place of another? He said to them: Yes. They said to him: Granted that those of Yom Kippur are offered on *Roshei Hodashim* [for they also atone for the case for which the latter atone], but how can those of *Roshei Hodashim* be offered on Yom Kippur, to effect an atonement not atoned for by it? He said to them: They all come to atone for the impurity of the Temple and its sacrifices.

(6) For the intentional defilement of the Temple [i.e., entering the Temple in a defiled state] and [eating] its sacrifices

[in a defiled state, if he was not warned beforehand], the he-goat offered inside and Yom Kippur atone [as the verse states: “And he will effect atonement upon the Sanctum, from the defilements of the Children of Israel and from their willful transgressions and all their unintentional sins” (Leviticus 16:16)]. And for the **other transgressions** in the Torah — [both] the minor and the severe, the intentional and the unintentional, the known and the unknown, positive and negative [commandments, those punishable by] *karet* [i.e., death by Divine intervention] and a Court-imposed death sentence — the he-goat which was sent [to Azazel] atones.

(7) It is all the same, [regarding the **other transgressions** in the Torah] whether Israelites, priests, or anointed priest [there is atonement for all]. What is the difference between Israelites, [and between] priests and the anointed priest? Only that the blood of the ox [of the sin-offering], atones for the priests for the

רבנו עובדיה מברטנורא

ר"ש. וסתם ר"ש הוא ר"ש בן יוחאי: **ו על זדון טומאת מקדש וכו'.** סתמא היא. (דגמ' נקיט לה): **שעיר הנעשה בפנים ויוה"כ מכפרים.** דכתיב (ויקרא טז) ומפשיעיהם לכל חטאתם. ופשיעיהם. אלו המרידי': **החמורות והקלות וכו'.** כולה מתני' מפרשה בגמ' הכי. בין קלות בין חמורות בין שעשאן במויד בין שעשאן בשוגג אותן שעשאן בשוגג בין נודע לו ספיקן. בין לא נודע לו ספיקן כלומר בין נודע לו שבא לידו ספק חלב ואכל בין שלא נודע לו שבא לידו ספק חלב. ואלו הן קלות עשה ולא תעשה ואלו הן חמורות כריתות ומיתות ב"ד: **א' ישראל וא' כהנים.** הכי קאמר. אחד ישראל ואחד כהנים וא' כהן משוח. מתכפרים בשעיר המשתלח בשא' עבירות ואין חלוק ביניהן: **אלא שדם**

בַּהּ יִדְעָה בְּסוּף. אָמְרוּ לוֹ, אֹמֵר הִיָּה רַבִּי מֵהוּ שִׁיקְרָבוּ זֶה בְּזוֹה. אָמַר לָהֶם, הֵן. אָמְרוּ לוֹ, אִם כֵּן יִהְיֶה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים קָרְבִּין בְּרֵאשִׁי חֲדָשִׁים, אָבֵל הַיָּאֵד שֶׁל רֵאשִׁי חֲדָשִׁים קָרְבִּין בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים לְכַפֵּר כְּפָרָה שְׂאִינָה שְׁלֵהֶן. אָמַר לָהֶן, כִּלְוֹ בְּאֵין לְכַפֵּר עַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשָׁיו: **ו על זדון טומאת מקדש וקדשיו,** שְׁעִיר הַנֶּעֱשָׂה בַּפְּנִים יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפְּרִין. **ועל שאר עבירות שבתורה,** הַקְּלוֹת וְהַחֲמוּרוֹת, הַזְּדוּנוֹת וְהַשְּׂגָאוֹת, הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע, עֲשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּרִיתוֹת וּמֵיתוֹת בֵּית דִּין, שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח מְכַפֵּר: **ז אָחַד יִשְׂרָאֵלִים, וְאָחַד כַּהֲנִים, וְאָחַד כַּהֵן מְשׁוּחַ.** מֵה בֵּין יִשְׂרָאֵלִים לְכַהֲנִים וּלְכַהֵן מְשׁוּחַ, אֵלֶּא שְׁדָם הַפָּר מְכַפֵּר עַל הַכַּהֲנִים עַל טְמֵאת

defilement of the Temple and its sacrifices [instead of the inner and outer he-goats]. Rabbi Shimon [argues on that which was stated that there is no difference regarding the he-goat which was sent [to Azazel] between

מְקַדֵּשׁ וְקֹדֶשׁוֹ. רַבִּי שִׁמּוֹן אוֹמֵר, כְּשֵׁם שְׂדֵם הַשְּׁעִיר הַנִּזְעָה בַּפְּנִים מְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, כִּךְ דָּם הַפָּר מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים. כְּשֵׁם שְׂוֹדוּיּוֹ שֶׁל שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח מְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, כִּךְ וְדוּיּוֹ שֶׁל פָּר מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים:

Israelites and priests, and contends that the he-goat which was sent [to Azazel] is exclusive for Israelites and the ox for priests, and he] says: Just as the blood of the he-goat offered inside atones for the Israelite, so too, does the blood of the ox atone for the priests; just as the confession of [i.e., recited over] the he-goat which was sent [to Azazel] atones for the Israelite, so too, does the confession of [recited over] the ox atone for the priests.

רבנו עובדיה מברטנורא

הַפָּר מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים עַל טוּמְאָתוֹ וְקֹדֶשׁוֹ. כֹּל מִזֶּה שֶׁשָּׁעִיר הַפְּנִימִי מְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל דִּהְיִינוּ תְּלִיית יִשְׂרָאֵל עַל שֵׁשׁ בַּה יִדְעָה בַּתְּחִלָּה וְאִין בַּה יִדְעָה בְּסוּף. וְזֶדוֹן טוּמְאָה מְקַדֵּשׁ וְקֹדֶשׁוֹ וְכֵן כֹּפֵר שְׁעִיר הַחִיצוֹן פָּרוּ שֶׁל כ"ג הַקָּרֵב בִּי"ה מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים: ר"ש אוֹמֵר כְּשֵׁם. שֶׁאֵתָּה מוֹדֵה בְּדָם הַשְּׁעִיר הַפְּנִימִי שֶׁמְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל. כִּפְרָתוֹ בְּלֹא שׁוּם וְדוּיּוֹ. שֶׁאִין וְדוּיּוֹ בְּשְׁעִיר הַפְּנִימִי. אֲלֵא בְּשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח. כִּךְ דָּם הַפָּר בְּלֹא שׁוּם וְדוּיּוֹ מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים עַל טוּמְאָתוֹ מְקַדֵּשׁ וְקֹדֶשׁוֹ. אֵייתֵר לִיה וְדוּיּוֹ שֶׁל פָּר בְּמִקּוֹם וְדוּיּוֹ שֶׁל שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח. לְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים בְּשֶׁאֵר עֲבִירוֹת. וְאִין לָהֶם כִּפְרָה בְּשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח: